

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 14. CZERWCA ROKU 1799. W PIĄTEK.

Wiednia dnia 5. Czerwca.

Cesarz Jmć Hrabiego Lodovico Laterano mianował nadzwyczajnym Posłem i pełnomocnym Ministrem do Dworu Szwedzkiego. — Na dniu 26. Maja pierwsza kolumna wojska polikowego Rossyjskiego pod dowództwem Generała Rehbindera komendę tymczasową na miejscu Generała Szembek mającego, stanęła w Pesti, naprzeciw której na niejaką odległość wyjechał sam w osobie swojej Arcyksiążę Palatyn. Na dniu 28. druga kolumna stanęła pod dowództwem Xiążęcia Wołkońskiego. Na dniu 30. trzecia pod komendą Generała Manzurów, a na dniu 1. Czerwca czwarta i ostatnia kolumna.

Nadzwyczajny Dodatek do Gazety Dworskiej pod dniem 3. Czerwca. jest następujący treści: „F. M. Baron Kray przyjął wiadomość o zajęciu na dniu 23. Maja Cytadeli Ferraryjskiej. Na dniu 23. o godzinie 3. zrana nieprzyjaciel opuścił Miasto, a Generał Klenau osadził je zaraz lekkim batalionem Bacha. O godzinie 8. Generał wezwał do poddania się komendantą fortecy, lecz odebrał odpowiedź odmawiającą. Gdy jednak baterie były gotowe, przeto Generał Klenau rozkazał rzucać bomby i kule do miasta. A gdy dwa magazyny forteczne zapaliły się, komendant wezwany był na nowo do poddania się, i po długich umowach Kapitulacja dopiero o godzinie 1. w nocy podpisana została. W fortecy znajdowało się 72. nowych armat z potrzebną do nich amunicją i sześć-miesięcznym zapasem żywności. Sama Apteka posiadała do pułtora miliona liwrow jest szacowana.

Kapitulacja jest w następujący sposób: Art. I. Cytadela Ferraryjska oddana będzie Generalowi Klenau. — Odpowiedź: Cytadela będzie oddana wojskom Cesarzkim w 30. godzin po podpisaniu kapitulacji.

Art. II. Wojska z których się składa garnizon Cytadeli, wyjdą ze wszystkimi honorami wojskowymi, to jest: z zatrzymaniem swoich bagażów i broni, tudzież każdy batalion wyjdzie z armatą połową i wozem amunicyjnym. — Odpowiedź: Garnizon wyjdzie bronią Socorso z honorami wojennymi, to jest bronią i bagażami, tudzież jedną armatą połową aż do stoku, gdzie złożą broń, a kawaleria odda swoje konie, oficerowie zatrzymają szpady.

Art. III. Garnizon uda się do głównej kwatery Francuskiej pod eskortą iaką mu da Generał Austriacki. Podyje drogą wskazaną sobie równie przez tegoż Generała, pod warunkiem jednak, aby ta droga najkrótsza wybrana była. — Zezwolono.

Art. IV. Podane będą wojsku potrzebne środki do przewiezienia sprzętów swoich, czy to lądem, czy wodą, bądź należących w ogólności do całego korpusu, bądź w szczególności do każdego wojskowego, równie iak do przewiezienia koni oficerów lub innych osób. — Zezwolono.

Art. V. Tym sposobem garnizon od stacy do stacy w potrzebną żywność i furaz sfolownie do regulamentu Francuskiego opatrzone zostaną. — Zezwolono.

Art. VI. Chorzy i ranni niemogący być wywiezieni, pozostaną w szpitalu aż do zupełnego uzdrowienia, po którym to czasie wraz z osobami do dozoru ich zdrowia przeznaczonemi, odesłani będą do forpoczty Francuskiej. — Odpowiedź: Zezwolono, chorzy ci jednak po swoim uzdrowieniu tymże samym warunkom podlegać będą iak cały garnizon.

Art. VII. Zobu stron zostaną mianowani inżynierowie i oficerowie od artylleryi dla ułożenia inwentarza pism i planow fortecy, równie iak artylleryi i innych potrzeb do obrony służących, a takowy inwentarz nawzajem sobie oddadzą. — Odpowiedź: Ci Oficerowie zaraz po zamianowaniu kapitulacji, rozpoczną w fortecy dzieło swoje.

Art. VIII. W tymże sposobie mianowani zostaną z obu stron Kommissarze dla spisania magazynow i arty-

kułow żywności. — Odpowiedź: Zezwolono iak iak w poprzednim artykule.

Art. IX. Wszelcy do wojska nienależący, a w fortecy znajdujący się, gdy zechcą iść za garniznem, otrzymają na to pozwolenie, niezbronnio im także będzie tam iść, gdzie im się będzie podobało. — Zezwolono.

Art. X. Wojska Cisalpijskie i Piemontskie będą w podobnymże sposobie iak Francuskie traktowane. — Zezwolono.

Art. XI. Oficerowie lub inni urzędnicy wojskowi, którzy dla swoich interesow ieszcze przez niejakie czas w Ferrarze zatrzymają się, odbiorą pozwolenie od komendanta Cytadeli dopoty tam zostać, dopoki Generał Austriacki osadzi tego potrzebę. — Zezwolono.

Art. XII. Zaden żołnierz lub osoba do garnizonu należąca, pod jakimkolwiek bądź pozorem nie może być zatrzymywana i napałowana. — Zezwolono.

Art. XIII. Wojska Cesarzkie zaraz po podpisaniu niniejszej kapitulacji, osadzą tak zwane pół-księżyc na samym wnieściu w bramie od strony miasta. — Odpowiedź: Wojska Cesarzkie osadzą bramę Soccorso.

Art. XIV. Dla pewności dopełnienia poprzednich Artykułow, zakładnicy z obojey strony dani będą. — Zezwolono. — Dan w Ferrarze dnia 23. Maja 1799.

Alberti Kapitan Inżynierow. — Skal Pułkownik. — Desau Szel batalionow. — Triquetri. — Potwierdzono przez komendanta Cytadeli Ferraryjskiej La Pointe.

Na mocy tej kapitulacji garnizon Francuski z cytadeli wyszły i na 6. miesiący za niewolnikow wojennych poczytany składa się z 1525 głów. W amunicyi znalazło się przez pół miliona ładunkow dla piechoty, 5214. centnarow prochu w rozmaitych fallach, i wielka moc starej broni rozmaitego gatunku, tudzież wszelkiego rodzaju sprzęty okrętowe.

Wczelnie kiedy poprzednica wyprawa na Ferrarę przedsięwzięta była inna z drugiej strony przeciw Ravenne ulkutecznioną została. Podpułkownik Grill na dniu 26. wysadził w Porto Primario wojsko swoje i z. trzyfuntowe armaty. Major Poitz wpłynął z flotyllą swoią do kanału Ravenny, maytkow swoich na ląd wysadził i miał zlecenie wspierać tym sposobem atak do Ravenny przypuszczony. Podpułkownik Grill z 3ma kompaniami i 2ma lwemi armatami poszedł przez Pozzuolo prosto ku Ravenne. Za zbliżeniem się nieprzyjaciel zamknął bramy, lecz te w krotce wylamane zostały, poczym nieprzyjaciel cofnął się ku Lugo straciwszy w ucieczce 1. armatę, 1. woz amunicyjny, 2. oficerow i do 100. niewolnika. F. M. Kray na wsparcie tej wyprawy posłał ieszcze z Ferrary 1. szwadron huzarow i 2. kompanie piechoty. Chociaż Ravenne nie jest miejscem ufortyfikowanym, tylko miastem prosto obmurowanym, wszelako przez zajęcie iego, cała droga nadbrzeżna i wojska w prowincyi Ferraryjskiej znajdujące się, załżonione i zabezpieczone zostały.

Generał Melas doniósł, iż wojska Cesarzkie i Rossyjskie na dniu 21. Maja obozem stanęły pod Candia nad rzeką Sessia, w zamiarze uderzenia na Turyn lub Asti. Tym czasem F. M. L. Bellegarde z korpusem swoim pod Chiavenna stojącym, odebrał rozkaz ściągania Generała Lecourbe i przeszkodzenia złączeniu się iego z Generałem Moreau. Generał Hohenzollern na dniu 18. o godzinie 1. po pułnocy w trzech kolumnach ku Tavernie wkroczył, i tam o świcie uderzył na pułbrzędę francuską, a wyparowawszy ją z iey stanowiska, daley ścigał, gdy jednak Generał Lecourbe resztę swoiey dywizyi do siebie ściągnął, przeto zaszła potyczka pod Pirongo bardzo zapalczywa po której jednak Generał Lecourbe aż za Monte Cenere cofnął się. Tu iuz Hrabia Hohenzollern poznał niepo-

dobieństwo atakowania stanowiska nieprzyjacielskiego z kilku batalionami, tym bardziej że dywizya nieprzyjacielska Generała Loison stała pod Ballinzone, przeto ofadzić tylko kazał Tavernę, a Pułkownikowi Strauch połączyć się pod Lugnano z Xiążciem Rohan, tam zaś iak wiadomo, wrocil się dla zajęcia cytadeli Medyolańskiej. W tych utarczkach wpadło w nasze ręce przeszło 100. Francuzow. w zabitych mają oni do 300 ludzi, my mamy 9 zabitych i 25 rannych.

Generał Vukassowich pod dniem 19. Maja donosi o zajęciu miasta Casale i Valenza. Załoga nieprzyjacielska z pierwszego miasta cofnęła się do Monte Calvo. Została tamże 5 armat, 3. moździerze i znaczne zapasy amunicyi, broni, tudzież magazyn. — Generał Melas przyjął także obszernie opisanie bitwy pod Marengo na dniu 16. Maja zaszłej. Nieprzyjaciel przeszedłszy w tymże dniu, przez świtem rzekę Bormidę, atakował o 8 godzinie forpoczty nasze z dwiema dywizjami GG. Victor i Grenier, a tak forpoczty, naturalnie cofnąć się musiały. To cofnięcie odbyło się w najlepszym porządku do St Giuliano. Generał Lufignan dowiedziawszy się o tym ataku, posłał zaraz pomoc forpocztom naszym, a potem wyruszyć kazał dywizyi Generała Frölich, obozem pod Torre di Garofolo stojącej. Pod St Giuliano napotkała ona na 5 batalionow Xiążęcia Rossyjskiego Pankrazion, który maszerował do Cambio, lecz dowiedziawszy się o ataku, postanowił wspierać wojska Cesarzkie. Wszystko uszykowano się do bitwy i nasze bataliony zaczęły nieprzyjaciela atakować. Nieprzyjaciel najmocniejszy czynił odpor, i długo bitwa była nie rozstrzygniętą. Nasze prawe skrzydło po dwakroć zostało złamane, lecz przecie do porządku przyszedłszy odparliśmy nieprzyjaciela. Nakoniec Xiążę Pankrazion posunął się na lewe skrzydło nieprzyjacielskie i zagrażał mu odejściem. Gdy się to działo na prawym skrzydle i środku armii naszej, Generał Lufignan odebrał wiadomość, iż kolumna nieprzyjacielska chciała lewe nasze skrzydło otoczyć, posłał przeto iak najszybciej po polilki do F. M. L. Kaim pod Torre di Garofolo stojącego, które gdy przysły i gdy to nieprzyjaciel spostrzegł, zaczął się wszędzie cofać o godzinie 4. po południu. Cały korpus nasz pomimo kartaczonego ognia nieprzyjacielskiego wyruszyło ku Marengo. Nasza piechota nie była w stanie doścignąć cofającego się nieprzyjaciela, a z kawalerją nie chciał się za nim zapędzać Generał Lufignan, ani nowych atakow przedsiębrać, gdyż nieprzyjaciel w kawalerji daleko nas przewyższał. wysłał tylko kilka oddziałow za nieprzyjacielem, które zająwszy mu nieco niewolnika, przymusiły go do zerwania iak najszybciej do domu. Zapadająca noc przyniosła koniec dalszej walce. Strata nasza w tej bitwie wynosi 45 zabitych 404 rannych i 273 zamieszanych i niewolnikow.

Podług doniesień Arcy-Xięcia Karola dnia 23. z pod Biffingen, nieprzyjaciel dniem wprzod spostrzegłszy, iż G. Nauendorff Winterthur chciał zająć, wyruszył naprzód, i osadził piechotą swoią Hötlingen, przed wlią zaś rozłożył się regiment czerwonych huzarow Francuskich. Generał Kienmayer atakował ich, wielu poraził i zabrał w niewolę. Poczym piechota nieprzyjacielska opuściła Hötlingen i udała się do Winterthur. Z tamąd wyszły pótym dwa bataliony nieprzyjacielskie z 2ma armatami, tudzież liczną kawalerją, i atakowały trzy razy Hötlingen, co trwało aż do nocy, lecz nakoniec z stratą wielu ludzi nieprzyjaciel cofnął się musiał. Nasza strata wynosi 60 ludzi najwięcej rannych. Arcy-Xiążę na dniu 23. rozkazał armii wyruszyć z obozu pod Singen, przejsć pod Biffingen przez Ren, i niedaleko z tamąd stanąć obozem.

Nakoniec Arcy-Xiążę Karol pod dniem 28. Maja z głównej kwatery w Winterthur donosi, iż na dniu 25.

